

عنوان مقاله:

تأثیر سرمایه انسانی بر تولید داخلی استان های ایران (کاربردی از مدل GMM)

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مدیریت امور مالی، تجارت، بانک، اقتصاد و حسابداری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

حجت اله میرزایی - استادیار اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی

محمد صادق شیخ - دانش آموخته کارشناسی ارشد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی

حمیدرضا نجاتی - دانش آموخته کارشناسی ارشد اقتصاد دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

از نظر تاریخی، نخستین مفهوم و عامل تأثیرگذار بر رشد اقتصادی در الگوهای رشد، عامل سرمایه بود و تغییرات تولید یا رشد اقتصادی با تغییرات انباشت سرمایه فیزیکی تبیین می شد، به گونه ای که هر چه تراکم سرمایه فیزیکی در کشوری بیشتر بود، انتظار می رفت رشد اقتصادی آنهم افزایش یابد؛ اما تجربه کشورهای پیشرفته و مطالعات مختلف در زمینه رشد اقتصادی کشورها در طول زمان یا در میان کشورها نشان می دهد که توضیح نرخ رشد اقتصادی فقط از طریق عوامل مرسوم مانند سرمایه و نیروی کار، نتایج دقیق به دست نمی دهد و سرمایه انسانی به عنوان یک متغیر اصلی باید وارد مدل های رشد شود. در همین راستا، در تحقیق حاضر به بررسی تأثیر سرمایه انسانی بر تولید سرانه استان های ایران پرداخته شده است. برای این منظور از داده های 31 استان کشور طی دوره زمانی 1385-1394 بهره گیری شده است. به منظور آزمون فرضیات تحقیق از روش گشتاورهای تعمیم یافته GMM استفاده شده و کلیه تجزیه و تحلیل ها با کمک نرم افزار 10 Eviews انجام گرفته است. یافته های تحقیق نشان داد که سه شاخص سطح آموزش، سطح سلامت و سطح مهارت به عنوان معیارهای سرمایه انسانی، اثرات مثبت و معناداری بر درآمد سرانه استان ها داشته است. همچنین مشاهده شد که شاخص سرمایه انسانی که میانگین وزنی سه شاخص سطح آموزش، سطح سلامت و سطح مهارت هست نیز اثرات مثبت و معناداری بر درآمد سرانه استان ها داشته است.

کلمات کلیدی:

سرمایه انسانی، آموزش، سلامت، تولید سرانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1143390>

